

15. Tuž prašachu so jeho farisejowje znowa, kak bu widžacy. Wón pak jim rjekny: Blóto položi mi na woči, a wumych so, a widžu.

16. Tuž prajachu někotři z farisejow: Tón čłowjek njeje wot Boha, kotryž sabat njedžerži. Druzy pak prajachu: Kak móže hrěšny čłowjek tute džiwy činić? A rozšćepjenje běše mjez nimi.

17. Tuž prajichu znowa slepemu: Što ty prajiš wo tom, kotryž twojej woči wotewri? Tón pak rjekny: Profeta je.

18. Tuž njewěrjachu Židža wo nim, zo bě slepy byl a widženje dóstał, hač powolachu staršuju toho, kotryž bu widžacy.

19. A woprašachu so jeju prajicy: Je tutón waju syn, wo kotrymž prajitaj, zo je slepy so narodžil? Kak pak nětko widži?

20. Jeho staršej jim wotmołwištaj a rjeknyštaj: Wěmoj, zo je tutón naju syn, a zo je slepy so narodžil.

21. Kak pak nětko widži, njewěmoj; abo što jeho woči wotewri, mój njewěmoj; prašejće so jeho, ma lěta; wón sam wo sebi powě.

22. To rjeknyštaj jeho staršej, dokelž Židow so boještaj; přetož Židža běchu so zrěčeli, zo by, štož by jeho wuznal za Khrystusa, ze synagogi wustorčeny byl.

23. Tohodla rjeknyštaj jeho staršej: Ma lěta, prašejće so jeho.

24. Tuž zawolachu znowa čłowjeka, kiž bě slepy byl, a rjeknychu jemu: Daj Bohu česć;* my wěmy, zo je tónle čłowjek hrěšnik.

25. Tuž jim wón rjekny: Je-li hrěšnik, njewěm; jene wěm, zo slepy bywši nětko widžu.

26. Tuž jemu rjeknychu: Što sčini tebi? Kak wotewri tebi woči?

27. Wotmołwi jim: Rjeknych wam hižo, a slyšešće. Čohodla chceće znowa slyšeć? Chceće tež wy jeho wučownicy być?

28. Tuž poklachu jeho a rjeknychu: Budź ty jeho wučownik, my pak smy Mójzesowi wučownicy.

29. My wěmy, zo je k Mójzesej Bóh rěčal, wo tom pak njewěmy, zwotkel je.

30. Tón čłowjek wotmołwi a rjekny jim: To je tola džiwno, zo wy njewěšće, zwotkel je, a wotewri mojej woči.*

31. Wěmy pak, zo Bóh hrěšnikow njeslyši, ale by-li něchtó Boha česćil a jeho wolu činił, toho wuslyši.

32. Wot wěčnosće njebu slyšane, zo by něchtó wotewril woči slepeho wot naroda.

33. Hdy by tutón wot Boha njebył, njebudžeše móhl ničo činić.

34. Wotmołwichu a rjeknychu jemu: We hrěchach sy so wšitkón narodžil, a ty nas wučiš? A wustorčichu jeho won.*

35. Jězus zhoni, zo su jeho wustorčili, a hdyž jeho nadeńdže, rjekny jemu: Wěriš ty do Syna Božeho?

36. Wón wotmołwi a rjekny: Štó je, Knježe, zo bych do njeho wěril?

37. A Jězus jemu rjekny: A widzał sy jeho, a kotryž z tobu rěči, tón je.

38. Wón pak džeše: Wěrju, Knježe. A poklaknywši modleše so k njemu.

39. A Jězus rjekny: Na sudženje sym ja na tutón swět přišoł, zo bych, kotřiž nje-widža, widželi, a kotřiž widža, woslepili.*

40. A slyšachu to někotři z farisejow, kotřiž běchu z nim, a rjeknychu jemu: Smy tež my slepi?

41. Jězus jim rjekny: Hdy byšće slepi byli, byšće hrěcha njeměli; nětko pak prajiće: Widžimy. (Tohodla) waš hrěch wostawa.*

24. t. r. rěč prawdu, a pokazaj z tym, zo Boha wšohowědomeho česćiš. — 30. Wón je so wobswědčil z džiwnom, kotryž je na mni skutkował jako profeta, a wy nochceće připóznać, zo je wot Boha póslany. — 34. t. j. ze synagogi, k znamjenju, zo nochcedža z nim ničo měć. — 39. Z tym, zo to dokonjam, k čomuž buch do swěta póslany, rozsudžam čłowjekow, tak zo su čí, kotřiž swoju sleposć spóznavši so wobroća a do mnje wěrja, z njebjeskim swětłom rozswětleni, tajcy pak, kotřiž so na sebje samych a swój rozom spušecejcy mje začisnu, w duchu zaslepjeni. — 41. Wy šće tajcy slepi, kotřiž bych wěrnosć spóznać móhli, hdy bych, cheyli; kotřiž pak na swoje spóznać so spušeju a tohodla mje a moju wučbu z dobrej wolu začisnu, tak zhrěša a w hrěše zwostanu.